

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců Mgr. Miloše Zdražila a JUDr. Víta Pejška ve věci exekuce

oprávněného: **InvestCapital Ltd**, IČ C62911
sídlem Triq Sant Andrija, The HUB 1, 1612 San Gwann
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Šmídou
sídlem Eliščino nábřeží 280/23, 500 03 Hradec Králové

proti
povinné: **Jaroslava Foltýnová**, narozená 8.12.1963
bytem Orličky č.p. 176, 561 55 Orličky

pro pohledávku 218 873,27 Kč s příslušenstvím,

k odvolání oprávněného proti usnesení soudního exekutora Mgr. Bohumila Brychty, Exekutorský úřad Rychnov nad Kněžnou, se sídlem Nádražní 486, 517 21 Týniště nad Orlicí ze dne 11.11.2025, č.j. 194 EX 88/15-165,

takto:

Usnesení soudního exekutora se v odvoláním napadeném výroku IV. mění tak, že soudnímu exekutorovi se nad rámec částky přiznané na nákladech exekuce výrokem III. usnesení další náklady exekuce nepřiznávají.

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor shora označeným usnesením zastavil exekuci (výrok I.), žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.), povinné uložil povinnost zaplatit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 7 865 Kč, které již byly vymoženy (výrok III.) a oprávněnému uložil povinnost nahradit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 26 841 Kč, z nichž již bylo oprávněným 500 Kč uhrazeno formou zálohy na pokračování exekuce (výrok IV.).
2. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že soudní exekutor byl pověřen vedením exekuce, pohledávka byla částečně uspokojena, když probíhaly srážky z příjmu povinné, povinný - zjevně oprávněný složil zálohu na další vedení exekuce, ale následně bez dalšího odůvodnění navrhl zastavení exekuce. Soudní exekutor na danou věc aplikoval ust. § 55 odst. 4 exekučního řádu (zákon č. 120/2001 Sb. – e. ř.) a exekuci podle návrhu oprávněného zastavil (§ 55 odst. 4 e. ř.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Povinné uložil povinnost nahradit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 7 865 Kč, a to odměnu ve výši 3 000 Kč dle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb., náhradu hotových výdajů ve výši 3 500 Kč dle § 13 odst. 1 uvedené vyhlášky a 21% DPH, přestože uvedl, že náklady hradí ten, kdo zastavení exekuce zavinil (§ 89 e. ř.). Ve výroku IV. usnesení pak uložil oprávněnému uhradit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 26 841 Kč, a to s odůvodněním, že soudní exekutor v průběhu exekuce vykonal všechny úkony k zajištění úhrady celé vymáhané pohledávky, v průběhu řízení došlo i k provádění srážek z příjmu povinné, která je stále v produktivním věku a lze očekávat, že bude mít přinejmenším další příjem ze závislé činnosti a později i stabilní důchod, oprávněný složil zálohu na další vedení exekuce, která tak mohla pokračovat. Uzavřel, že oprávněný zavinil

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Šteklová.

zastavení exekuce a měl by soudnímu exekutorovi uhradit náklady exekuce, neboť ten legitimně očekával vznik nároku na svou odměnu, když při výpočtu odměny vycházel z jedné pětiny částky 777 933,69 Kč, tj. částky 155 586,74 Kč, kterou by dle svého mínění vymohl, což by odpovídalo dle exekutora odměně ve výši 26 841 Kč včetně 21% DPH, a tuto částku uložil uhradit oprávněnému

3. Proti usnesení, a to pouze proti výroku IV., podal včas odvolání oprávněný. Namítal, že soudní exekutor po něm nárokuje odměnu, na kterou mu nevznikl nárok, neboť § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. uvádí, že nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného, když vymožené plnění je legislativně vymezeno v § 46 odst. 4 e. ř. Měl za to, že samotná právní úprava předpokládá, že nárok na odměnu exekutorovi vzniká až z vymoženého plnění a exekutor tak není oprávněn nárokovat odměnu, na kterou by měl nárok teprve v budoucnu, když ostatně nikdy nelze předpokládat, že povinný vždy splní předpokládanou část pohledávky, jak v odůvodnění predikuje soudní exekutor, protože nelze vyloučit zásah vyšší moci, který by mohl povinnému znemožnit plnění pohledávky. Uvedl dále, že učinil obchodní rozhodnutí, na jehož základě podal podnět k zastavení exekuce dle ust. § 268 odst. 1 písm. c) o.s.ř., a neočekává přijetí jakéhokoliv dalšího plnění na pohledávky, a to jak od povinné, tak ani od třetího subjektu, když podnětem k zastavení exekuce nebyl sledován jakýkoliv záměr „obejít“ soudního exekutora. V průběhu exekuce soudní exekutor vymohl pro oprávněného částku 16 968 Kč, která zároveň představuje plnění pro oprávněného po odečtu odměny exekutora, a z této částky by tak exekutorovi náležela odměna ve výši 15 % + DPH, tedy částka 3 079,69 Kč. V odvoláním napadeném rozhodnutí soudní exekutor uvedl, že náklady určené k úhradě povinnému představují částku 7 865 Kč a odměna exekutora za již vymožené plnění je tak plně kryta platbami povinné. Oprávněný si je plně vědom svého procesního zavinění za zastavení exekuce, nicméně požadavek soudního exekutora na proplacení odměny za plnění, které by v budoucnu ani nemuselo být vymoženo, je v rozporu s právními předpisy. Navrhl, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora ve výroku IV. zrušil.
4. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudního exekutora v odvoláním napadeném výroku IV. (§ 212 a § 212a odst. 6 o.s.ř.), a to dle ust. § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání oprávněného je důvodné.
5. Dle ust. § 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného.
6. Odvolací soud se ztotožňuje s námitkami oprávněného uvedenými v odvolání a i on má za to, že rozhodně soudnímu exekutorovi nenáleží odměna z nějaké potencionální částky tak, jak uvádí soudní exekutor v napadeném usnesení, s úvahou, že mohl legitimně očekávat odměnu přinejmenším z částky 155 586,74 Kč.
7. Soudní exekutor vymohl pro oprávněného částku 16 968 Kč a náležela by mu odměna včetně DPH ve výši 3 079,69 Kč podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. Exekutor však již v průběhu exekuce vymohl po povinné odměnu ve výši 3 000 Kč dle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. a náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., jakož i 21% DPH, o čemž rozhodl ve výroku III. napadeného usnesení, které povinná odvoláním nenapadla, a tudíž je výrok III. v právní moci.
8. Odvolací soud tudíž uzavírá, že soudnímu exekutorovi rozhodně nenáleží další odměna nad rámec toho, co mu bylo přiznáno výrokem III. napadeného usnesení, když výrok IV. soudního exekutora je v rozporu s právními předpisy (§ 5 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb.), čehož by si měl být soudní exekutor vědom, pokud chce nadále svou činnost vykonávat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Štekllová.

9. Odvolací soud proto usnesení soudního exekutora ve výroku IV. změnil (§ 220 o.s.ř.) tak, že soudnímu exekutorovi se nad rámec částky přiznané na nákladech exekuce výrokem III. další náklady exekuce nepřiznávají.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 29. ledna 2026

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Šteklová.